

Místo konání: Hotel Dlouhé Stráně, Kouty nad Desnou

Datum konání: 13. - 15. června 2008

Volvo máme doma a od 9.6. 2008 jsem v papírech veden jako vlastník. Při brouzdání po internetu nacházím webové stránky Volvoklubu. No a tady visí pozvánka na sraz švédských vozů na severní Moravě v Koutech nad Desnou. To je tedy moc silné lákadlo a zároveň velká výzva. Pouhý jeden den trvá přemlouvání manželky a spolusponzora nového vozu a pak již sedím u PC, vyplňuji přihlášku, objednávám nocleh, stravu a další potřebné záležitosti. Troufám si tvrdit, že vzhledem k datu pořízení auta a realizaci naší účasti na srazu se jednalo o velice krátký časový úsek.

A pak již přichází dlouho očekávaný pátek 13. června 2008. Pro nás to ale vůbec není nešťastný den. Právě naopak! S naleštěným autem a plni očekávání vyrážíme na náš v životě vůbec první značkový sraz. Vzhledem k tomu, že bydlíme uprostřed východní Moravy a v městě Jeseníku máme příbuzné, není nám cesta do Koutů nad Desnou neznámá. Na cestu se vydáváme až po návratu ze zaměstnání, proto přijíždíme na místo v pozdních odpoledních hodinách. Hned u vjezdu do prostoru srazu se nás ujímá skupinka velice příjemných pořadatelů z řad členů klubu. Provádí účastnickou registraci, vybavují nás různými materiály, označují auto číselným kódem a na masku vozu upevňují plastový emblém srazu a platíme zde také dojezdné.

„Itinerář“ srazu obsahuje desatero účastníka srazu:

- 01 - Při příjezdu měj dostatečně natankováno
- 02 - Přijel jsem se bavit ne „prudit“ – nějaké nedorozumění lze řešit s úsměvem
- 03 - Dodržovat pořádek – majitelé psů si a ně odpovídají a také po nich uklízí
- 04 - V průběhu srazu naslouchejte „hlasu“ organizátorů srazu
- 05 - Parkuj pouze tam, kde ti bude naznačeno
- 06 - Neblokuj průjezdové cesty
- 07 - Dodržuje časový rozpis
- 08 - Nepovyšuj se, i ty můžeš být ponížen, nejsi jediný na světě, co má VOLVO nebo SAAB
- 09 - Při jakémoliv problému se obrať na organizátory srazu
- 10 - Jsme, byli jsme a budem .....

Popojíždím k „naší“ horní budově hotelu, na chvíli zaparkuji u vchodu, jdeme se ubytovat a odnášíme zavazadla do pokoje. Potom podle pokynů dalšího z pořadatelů, ostatními zvaného Fantomas, odvážím vůz na jedno ze společných parkovišť, kde již parkuje poměrně velký počet vozů Volvo mnoha různých typů a také pár Saabů. Zasouvám naši S čtyřcítku na volné místo do řady a za okno umísťuji kartu účastníka srazu s údaji o našem autě. Tak to by bylo a teď si klidně můžu dát pivo! Nevěřím vlastním očím, když na stánku výčepu čtu nápis „Svijanské pivo“. Toto pivo již dlouho dobře znám a od „doktora je mám povolený“. Jdeme na obhlídku celého prostoru srazu. Míjíme stánky s propagačními materiály, s občerstvením pod penzionem Annín,

okukujeme závodní simulátor firmy 301, uhýbáme před dvěma pendlujícími čtyřkolkami pro dospěláky a pro děti a dohadujeme se, k čemu poslouží pódium na vleku nákladního auta. Přestože jsme naprostými nováčky, dávají se s námi do řeči další účastníci srazu. V krátké chvíli tak poznáváme členy Volvo klubu i neorganizované „volvisty a saabisty“.

Při večeři nás sice personál restaurace posazuje do jiné místnosti, než kam správně patříme, ale jídlo dostáváme a to je to hlavní. U stolu se setkáváme s dvojicí mladých účastníků z Prahy – později zjišťuji, že se jednalo o Pinocchia. Po večeři si jdeme poslechnout muziku a znovu obhlížíme stále se rozšiřující počet vozů nově přijetých účastníků. S pomalu stoupajícím časem neúměrně rychle klesá teplota. No jsme sice v samém předhůří Jeseníků a je teprve polovina června, ale taková kosa by snad být nemusela. Přidáváme postupně bundu, teplou vestu, ale nakonec se zbaběle dáváme na ústup do teplých útrob hotelu. Ráno se dozvídáme, že jsme přišli o bezvadný večerní kulturní program. No ale nemáme být smutní, prý se to bude dnes večer opakovat.

Následující den již snídáme ve správné místnosti a u správného stolu. Snídaně je dobrá, počasí slunečné a naše nálada zrovna taková. Stále ještě příjíždějí další účastníci a prostory, vyhrazené pro parkování vozů, se rychle zaplňují. Mezi účastníky objevujeme také auta z Polska, Slovenska a Rakouska. V souladu s časovým rozpisem v 11 hodin srazu členové rady Volvoklubu oficiálně zahajují sraz. Účastníky přichází osobně pozdravit sympatický starosta obce Kouty, který je netradičně oblečen ve sportovním dresu. Vysvětluje, že v obci současně s „naší“ akcí ještě probíhá fotbalový turnaj, kterého je on aktivním účastníkem. Na závěr jeho vystoupení mu předseda rady Volvoklubu předává šek v hodnotě 10.000,- Kč. Tato částka je určena pro zajištění akcí a výchovných činností, zaměřených na bezpečnost silničního provozu. Po rozloučení s panem starostou následuje podrobná rozprava k chystané spanilé jízdě. Vzhledem k tomu, že v místě srazu je přítomno již více než 150 vozů, bude zajištění trasy v délce dosahující téměř 70 km hodně náročné. Dobrá zpráva zní, že v místě srazu je přítomna komisařka agentury Dobrý den z Pelhřimova. Jejím úkolem bude úředně zkontrolovat počet přítomných vozů, které by měly ustavit český rekord v setkání nejvyššího počtu švédských vozů v ČR. Dozvídáme se však také jednu špatnou zprávu o tom, že výjezd všech účastníků na hráz nádrže Dlouhé Stráně nebyl z ekologických důvodů kompetentními orgány povolen. Takže tím samozřejmě padá společné foto z letadla. Pořadatelé ještě apelují na maximální bezpečnost, dodržování bezpečnosti silničního provozu, určené rychlosti a bezpečných rozestupů mezi vozy a odpovídají na pár dotazů z pléna. Pak už je čas jít se naobědvat a připravit se na naši první „spanilou jízdu“.

Po obědě kolem 13. hodiny se postupně začínají vozy účastníků řadit do velice dlouhého, z mého pohledu řekl bych, nekonečného zástupu. Mnohá auta jsou vyzdobena vlaječkami v národní barvě, s logem Volvoklubu nebo vzpínajícího se soba. Ještě chvilka nervozity, nutných drobných zmatků a pak už se celý pestrobarevný had dává do pohybu. Z Koutů nad Desnou sjíždíme přes Velké Losiny (ruční papírna a její muzeum, středověké hony na čarodějnice) a Rapotín (bývalá sklárna) do bývalého okresního města Šumperka. Tady odbočujeme směrem na Hanušovice s průjezdem přes Bratrušov, Lužnou a Kopřivnou. Z Hanušovic, kde je známý pivovar (Holba), opět lehce stoupáme přes Jetřichov do Nových Losin. Tady opouštíme hlavní silnici, abychom se klikatou úzkou cestou přes jeden z vrcholů předhůří Hrubého Jeseníku, malou osadu Přemyslov a Rejhotice opět bezpečně vrátili do místa srazu.

Naše parkovací místo bylo nedaleko od místa výjezdu, takže v koloně jedeme někde na 20. pozici. Kam moje oko dopředu i ve zpětných zrcátkách dohlédne, nevidí nic jiného než Volva. Netušíme, že tato akce byla ve vesnicích, kterými projíždíme, předem ohlášena místním rozhlasem. Snad proto je na zápražích, v předzahrádkách i na chodnicích tolik mávajících lidí. Samozřejmě jim odpovídáme a zamávání občas podporujeme melodickými houkačkami. Téměř všichni protijedoucí řidiči mají skelný nevěřící pohled, ale přesto nás mnozí stíhají i pozdravit. Domnívám se, že po dvou minutách je to přestane bavit. Někteří svá auta odstavují a vystupují, aby se mohli v klidu pokochat. V Losinách jeden majitel Volva leští svůj vůz na zahradě, ale při průjezdu kolony docela na svou činnost zapomíná. Jiný pantáta bleskově otvírá vrata na svůj dvůr a naznačuje, že máme odbočit. Na hlavních křižovatkách zajišťuje bezpečný a hladký průjezd dopravní policie. Atmosféru těch zhruba dvou hodin, po kterou jsme se po určené trase přesouvali, lze jen stěží vylíčit slovy. To se musí zažít a vidět na vlastní oči.

Vracíme se na „základnu“ všichni bez jediného problému, plni dojmů a emocí. Řidiči ale své emoce musí ještě chvíli krotit a dodržet zásady pro parkování:

1. při parkování neotvírej dveře, dokud auto vedle tebe nestojí
2. parkuj kolmo – „čumákem“ k silnici
3. spoř místo

Shrnuto a sečteno - počet vozů, jedoucích v koloně, dosáhl čísla 165. Celý tento švédský had se natáhl v délce 3,3 km (započtena průměrná délka vozu a bezpečné odstupy mezi vozidly) a průjezd kolony v jednom bodě trasy trval cca 7 minut. Takto byl rekord ustaven a je řádně zapsán na oficiálních stránkách pelhřimovské agentury.

Následuje krátký oddech určený k úpravě zevnějšku a pak dobrá a zasloužená večeře. Po večeři samozřejmě opět Svijanská 11. Přestože po celý den bylo pěkné počasí, v podvečer začíná teplota opět povážlivě klesat. Ale dnes večer to vydržíme, trochu se nabalíme a bude to. A že to stálo za to. Tuhnoucí krev nám nejprve rozproudil „Pekelník“ s kapelou a následně Karel Gott, Helena Vondráčková a Eva Pilarová. Ne, tito zpěváci nevystoupili v originále, ale velice vtipně je parodovali jejich dvojníci. Chladno je zase stejné. Někteří účastníci srazu to řeší teplými „jablíčky“, jiní před podiem podupávají v rytmu nebo tancují. Dochází také na losování věcné tomboly. Protože mnozí utekli před vlezlou zimou, losují se některé ceny i vícekrát. Nakonec jsou snad všichni, kteří vydrželi, odměněni drobnou cenou a my odcházíme spokojeni na kutě.

V neděli se po snídani rozloučíme, protože máme v plánu navštívit příbuzenstvo v Jeseníku. Obloha se po cestě zatahuje a Jeseník nás vítá hustým deštěm. Tak to nám to teda vyšlo! Náš první sraz byl naprosto vynikající, už se těšíme na další setkání.

//